

ЗАКРЕВСЬКИЙ Василь Васильович (14. 01. 1952, м. Ухта, Комі АР, РФ) — скульптор. Член НСХУ (1985). Закін. Київський художній інститут (1976; викл. [В. Бородай](#), [І. Макогон](#)). На творчій роботі. Від 1994 — викладач Держ. худож. серед. школи ім. Т. Шевченка (Київ). Створює портрети, фігурні композиції. Основні галузі — монум. і станк. скульптура. Улюблений матеріал — камінь, використовує також бронзу, шамотну глину. У малій

пластиці лаконізм та узагальненість форми дають можливість найбільш виразно створювати бажані образи. Тема духов. та фіз. краси жінки, материнства присутня у більшості робіт. Творчість З. характеризується лірич. світосприйняттям, філос. осмисленням буття. Учасник міських, обл., всеукр., всесоюз. мистецьких виставок та симпозіумів від 1982.

Основні твори

«Школярки», «Учителька музики» (обидва – 1982), «Валерій», «Наталка», «Оголена» (усі – 1983), «Скульпторка», «П. Клименко», «Жіночий торс», «Сестрички» (усі – 1984), «Гра», «Студентка (Дівчина з книгою)», «Гімнастка Б. Тарасова», «Т. Проскулікова», «Вечірній настрій», «Юний скрипаль», «Дівчина з собачкою», «Колосок» (усі – 1985), «Художник В. Бондаренко» (1986), «Материнство», «Ж.-Б. Мольєр» (обидва – 1987), «Жіночий торс із квітами», «Древо життя» (обидва – 1988), «Античний мотив», «Ікар», «Роздуми» (усі – 1989), «Віслучок» (1990), «Кольорові сни» (1993), «І буде син, і буде мати...» (2005), «Праматір» (2008), «Осяяна», «Дівчина з м'ячиком» (обидва – 2009).

[Г. В. Нікулін](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Закревський Василь Васильович / Г. В. Нікулін // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-14693>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).